

3. søndag efter påske (2. tekstrække) 22. april 2018 kl.10.00

Prædiken

Danmark er et særligt land, det ved I selvfølgelig godt, for I ligesom jeg bor her jo, og jeg tænker at mange af os er ganske glade for at være danskere. For Danmark er et ret trygt land, med lav korruption og et relativt godt socialt sikkerhedsnet. Og en smuk forårsdag som i dag er det svært ikke at elske Danmark.

Noget af det særlige ved Danmark er også at vi er det eneste land i verden med en kristen statskirke, som størsteparten af Danmarks befolkning er medlem af. Og modsat andre lande som Tyskland, England og Sverige og Norge mister vi kun ½-1% medlemmer om året. Danskerne er glade for folkekirken. Så glade at 25 millioner kommer i kontakt med kirken hvert år, det gør faktisk folkekirken til landets største kulturinstitution, til sammenligning så har samtlige museer 5 millioner besøgende pr. år.

Det er jo ret godt, det som måske er mindre godt er at det kun er 1-2% som kommer til søndagens gudstjeneste. Men det er en anden diskussion.

Spørgsmålet er hvem er vi? altså hvordan ser danskernes religiøse profil ud?

Ifølge undersøgelser så består folkekirken af 10 % som vi kunne kalde traditionalister, det er jer som er vokset op i et kristent miljø, som har fået en eller anden kristen opdagelse fx gået i søndagsskole og som kommer til gudstjeneste om søndagen minimum 3 gange om året. Det er jer som er trygge med og føler sig hjemme i gudstjenesten, som kender mange af salmerne og som har en stor viden om kirke og kristendom, det er jer som ved hvornår I skal rejse sig og reagerer hvis præsten glemmer trosbekendelsen. Det er jer som er glade for søndagens gudstjeneste.

Hvor mange af jer her i dag ville sige I var traditionalister?

70 % af medlemmerne karakteriseres som kirkefremmede, det er jer som sjældent kommer til søndagens gudstjenester, som ikke er helt sikre på hvornår I skal rejse jer, men som glade kommer til dåb, konfirmation, vielse og begravelse og juleaftens gudstjeneste. I er glade for kirken, og det betyder noget for jer hvordan den lokale præst er, og at præsten tror på Gud.

Hvor mange af jer ville sige I tilhørte den gruppe?

Endelig er der 20% som karakteriseres som åndeligt eller spirituelt søgende, I ser mere kritisk på folkekirken som institution, men syntes der er mange gode ting i kristendommen.

Hvor mange af jer ville sige I tilhørte denne gruppe?

Hvad tror så danskerne på?

Ja, 5-7% af den danske befolkning er erklærede ateister, det er som regel unge mænd, og ofte holder de op med at være ateister når de får familie og børn og konen gerne vil have barnedåb.

45% af befolkningen tror ikke på noget religiøst.

Og resten altså ca. 50% tror på at der er noget mere mellem himmel og jord. 24% tror på en personlig Gud med eller Gud som en slags energi enten i mig selv eller i kosmos.

Det store spørgsmål i dag er altså ikke hvem er Gud, men hvad er Gud?

Hvis vi som er her i kirken i dag er nogenlunde repræsentative for Danmarks befolkning så ville knap halvdelen af jer sige: jeg tror ikke på at Gud eller noget religiøst findes.

Resten af jer ville sige at Gud eller noget guddommeligt findes. Men hvad ville I sige om Gud?

Hvad er Gud? hvis I nu skulle sige det med en sætning.

Det er lige præcist hvad dagens tekst spørger om.

Jesus siger at han er Gud, som i teksten har fået det personlige karaktertræk af at være faderen.

Jesus siger derudover at han er vejen, sandheden og livet.

Hvad betyder det?

Det betyder at Gud er en som er i relation, man kan kun være far hvis man har børn, Gud er altså en som har en relation til os og til den verden vi lever i, naturen og dyrene. Og Gud er Jesus, et menneske som også er Gud, og Jesus er altså en vej, og ikke bare en almindelig landevej men vejen, altså en måde at leve på. Jesus er sandhed, og ikke bare en sandhed, min eller din sandhed, men sandheden, altså en sandhed som er større end hver vores individuelle syn på hvad der er rigtig og forkert. Og så er Jesus livet, ikke et liv, ikke bare mit eller dit, men livet i helhed.

Kort sagt Jesus repræsenterer det som er større end det enkelte menneske, men som stadig berører hvert enkelt liv. Sagt på anden måde hvis Gud havde været et maleri, så er han ikke bare det billede vi maler derhjemme nej så er han Vincent van Gogh eller Monet, eller inden for musikken Mozart eller Michael Jackson.

Gud er det som har en kollektiv betydning, noget som ændrer verden. Som ændrer livet, både på et individuelt plan men også et globalt plan. Gud er altså en vældig kraft. Og samtidig en kraft vi oplever som livsgivende, god og kærlig.

Kristendommen hylder denne mægtige kærligheds kraft som vi kalder Gud, og opfordrer samtidig hvert enkelt menneske til selv at blive en del af denne kærlige og kraftfulde bevægelse.

En opfordring til at gå ud i verden og gøre en god forskel. Ikke kun for dig selv og dine nærmeste men for mange flere. Kristendom er et spørgsmål om størrelse og betydning, det er godt at gøre noget for en, men det er bedre at gøre noget for mange.

Tro er en motivation og en energi til at handle i et større perspektiv. Og jeg tror vi alle sammen kan genkende den motivation i os selv. Hvem af os har ikke en drøm om at gøre noget stort. At opfinde noget, blive berømte eller kendte, blive helte og heltinder, hvem af os har ikke i os en drøm at hjælpe og redde den verden vi er sat i?

Kristendom er ikke kompliceret, det er enkelt gør godt i dine nærmeste forhold og i et større, ud fra de evner og de muligheder du får. Grib de muligheder som kommer. I dag er der barnedåb her i kirken, grib muligheden for at elske det barn, og de børn som er i dit liv, grib muligheden for at gøre godt for andre børn, forældreløse og udsatte børn. Vejret er blevet godt og mange af jer går i haven og en tur i skoven, grib muligheden for at gøre det lidt godt for dyrene i haven og i skoven. Mange af jer arbejder, der er også en mulighed, dels for at gøre sit arbejde godt, men også for at være en god kollega og påvirke din arbejdsplads til at gøre verden lidt bedre.

Vejen er en livsvej, en måde at leve på som har godhed og kærlighed som et konstant fokus, sandheden betyder at se på verden, se på andre og indse at vi ikke er alene, at egoisme er kortsigtet og småt, og livet betyder at vi er medskaber af livet. Vi kan vælge at skabe liv eller ødelægge liv. Vi har et konstant valg, og Gud er at vælge det kærlige valg.

Så hvad er Gud? Det spørgsmål er vi med til at besvare ud fra det liv vi lever og de valg vi træffer. Amen.